

Institut za novu evangelizaciju „Sv. Ivan Pavao II.“ sa sjedištem u Vikarijatu Osijek

Svjedoci smo kako je danas sve više onih koji su, doduše kršteni, ali su se svojim životom praktično udaljili od stvarnog života u Crkvi. Pokazatelji ukazuju kako su ovi trendovi prisutni i u našoj Nadbiskupiji, osobito u velikim gradovima, te iako se velika većina stanovnika izjašnjava katolicima, manji je broj onih koji redovito slave nedjeljnu euharistiju i koji su uključeni u život župne zajednice. Naime, iako ima mnogo vjernika koji se deklariraju kao katolici, „nalaze se na rubu (ne)vjere i crkvenog života. S Katoličkom Crkvom se identificiraju samo djelomično... Upravo ti izvanjski običaji i prigodna spremnost, pa čak i želja za kontaktom s crkvenom zajednicom, može i treba pomoći u pronalaženju puta za povratak takvih osoba u zajedništvo s Crkvom. Takve situacije i skupine vjernika zahtijevaju novu evangelizaciju“ (*Izjave i odluke Druge biskupijske sinode*, br. 98). Na tom tragu su i riječi riječi pape Franje koji ističe kako suvremene promjene, osobito u gradovima, stvaraju povlašteno mjesto nove evangelizacije te iziskuje od nas „da pronađemo inovativne prostore i mogućnosti molitve i zajedništva, koji će biti privlačniji i bremenitiji značenjem za stanovnike gradova“ (*Radost Evanđelja*, br. 73).

U duhu misionarskog pastoralnog i Crkve „izlaska“, potrebno je izaći drugima ususret da bi se došlo do ljudskih periferija. „Potrebna je u tome smislu evangelizacija koja je kadra rasvijetliti nove načine odnosa s Bogom, drugima i okolinom, i koja pobuđuje temeljne vrednote. Nužno je doći tamo gdje se oblikuju nove priče i paradigme, doprijeti s Božjom riječju do najdubljih srži duše gradova“ (*Isto*, br. 74). Drugim riječima, kako je naglašeno i u *Izjavama i odlukama Druge biskupijske sinode*, današnje vrijeme pred nas stavlja nove izazove te se ističe kako uz „potrebnu formaciju i pastoralno djelovanje s odraslima na međuzupnoj razini treba, osobito u gradskim pastoralnim centrima, okupljati katoličke intelektualce. Uz pružanje njima prilagođenih evangelizacijskih sadržaja, treba njegovati njihovo međusobno zajedništvo te ih poticati na promišljanje o prisutnosti evanđeoskih vrednota i Crkve u društvu, u svijetu kulture, o različitim pastoralnim i drugim pitanjima društvenoga, kulturnoga, političkoga i gospodarskoga života“ (*Izjave i odluke Druge biskupijske sinode*, br. 28).

U tom smislu važan naglasak potrebno je staviti na socijalni nauk Crkve jer je on sastavni dio evangelizacijskog služenja Crkve, budući da sve ono „što se tiče zajednice ljudi – stanja i problemi koji se odnose na pravdu, na oslobođenje, na razvoj, na odnose među narodima, na mir – nije strano evangelizaciji i ona ne bi bila potpuna ako ne bi vodila računa o uzajamnom apelu što ga jedan drugomu stalno upućuju evanđelje i konkretni, osobni i društveni život čovjeka“ (*Kompendij socijalnog nauka Crkve*, br. 66.). Ovaj zahtjev je tim hitniji jer svakodnevno raste broj nezaposlenih u našim krajevima, a suočeni smo i sa ozbiljnom depopulacijom naših krajeva, osobito sela, čemu pridonosi i sve brojniji odlazak mladih ljudi i cijelih obitelji u inozemstvo, tražeći bolju i sigurniju budućnost.

Osim toga, i nove pastoralne potrebe koje su proizašle iz uspostave Đakovačko-osječke crkvene pokrajine i proglašenjem grada Osijeka susjedištem Nadbiskupije i Metropolije, obvezuju nas na promišljanje o novim oblicima pastoralnog djelovanja u tom gradu. Potreba je tim hitnija jer gradovi imaju veliku ulogu u oblikovanju javnog mnijenja te društvene ljestvice vrednota, a grad Osijek izrastao je u istinsku metropolu Slavonije, sveučilišni grad te kulturno, društveno, komunikacijsko i gospodarsko središte (usp. *Izjave i odluke Druge biskupijske sinode*, br. 728). Suočeni sa svim spomenutim pastoralnim izazovima, a na tragu pozitivnih iskustava i plodova djelovanja Instituta za teološku kulturu laika u Osijeku krajem 80-ih i početkom 90-ih godina prošlog stoljeća, izdajem ovaj

d e k r e t

kojim danom 1. listopada 2015. godine ustanovljujem
Institut za novu evangelizaciju „Sv. Ivan Pavao II.“.

Sjedište novoosnovanog Instituta nalazi se u zgradi Vikarijata Osijek (J. J. Strossmayera 58), a prvotna mu je zadaća evangelizacija crkveno i vjerski rubnih kršćana, akademski obrazovanih vjernika te uspostava suradnje s odgojno-obrazovnim, znanstvenim, zdravstvenim, kulturnim i sportskim ustanovama koje djeluju na području grada Osijeka. Za rad Instituta odgovoran je predstojnik, a imenuje ga dijecezanski biskup. Predstojniku u radu Instituta pomažu članovi Upravnog vijeća koje, posavjetovavši se s predstojnikom, imenuje dijecezanski biskup. Institut u svom radu može okupljati i širi krug suradnika, osobito za određena evangelizacijska područja, a njihov rad kao i sva ostala organizacijska i praktična pitanja, određuju se Statutom te Pravilnikom Instituta.

Evangelizacijsko usmjerenje Instituta, u skladu sa Statutom, ima zadaću i poslanje:

1. organizirati prigodne tribine, okrugle stolove te stručne i znanstvene skupove u vidu snažnijeg doprinosa Crkve u promicanju dostojanstva ljudske osobe, njezinih prava i sloboda te općem dobru te istodobno kroz interdisciplinarnu raspravu o važnim crkveno-evangelizacijskim, teološko-socijalnim, bioetičkim, obiteljsko-demografskim i društveno-povijesnim temama pridonositi snaženju kršćanskog i nacionalnog identiteta u gradu Osijeku i Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Srijemu;
2. nuditi duhovne i formativne sadržaje odraslim vjernicima te vjerski i crkveno rubnim kršćanima, sa svrhom produbljivanja osobne vjere, kršćanske formacije, uključivanja u život župnih zajednica te evangelizacije sekulariziranog društva i gradske kulture, a u suradnji s Katoličkim bogoslovnim fakultetom u Đakovu ponuditi i određene sadržaje teološko-pastoralnog studija sa svrhom podizanja teološke kulture vjernika grada Osijeka i šire regije te njihova cjeloživotnog rasta i odgoja u vjeri;
3. kroz različite oblike susreta upoznavati vjernike grada Osijeka, osobito one koji su akademski obrazovani, članove vjerničkih društava te ljude dobre volje sa sadržajem socijalnog nauka Crkve, sa svrhom da se ne dospije samo do čovjeka u društvu kao primatelja evanđeoskog navještaja, nego da bi se i samo društvo obogatilo i uskvasalo evanđeljem (usp. *Kompendij socijalnog nauka Crkve*, br. 62);
4. u suradnji s kulturnim, znanstvenim i prosvjetnim ustanovama i društvima organizirati evangelizacijske i druge susrete, izložbe i programe kroz koje će se istaknuti bogatstvo kulture prožete kršćanskim vrijednostima te snažiti kršćanska nadahnuća javnog mnijenja, vrijednosnih strujanja te kulturnog i umjetničkog stvaralaštva, a, istodobno, Crkvu i njezine pastoralne djelatnike senzibilizirati za veće zanimanje, otvorenost i prisutnost u kulturnom životu grada Osijeka i šire društvene sredine;
5. promicati ekumenski duh i poticati suradnju s drugim kršćanskim crkvama u gradu Osijeku, ali i s pripadnicima drugih religija, osobito u promicanju kršćanskih i općeljudskih vrijednosti u društvu;
6. ostvarivati suradnju s različitim sastavnicama Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, osobito uzimajući u obzir narav i djelovanje Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Đakovu, kao sastavnice istoga Sveučilišta, te drugim odgojno-obrazovnim, znanstvenim, zdravstvenim i sportskim ustanovama koje djeluju na području grada Osijeka i šire okoline, osobito u suorganizaciji stručnih i znanstvenih skupova s teološko-socijalnim, bioetičkim, obiteljskim ili crkveno-povijesnim temama te na taj način Crkvu i njezine pastoralne djelatnike poticati na veću prisutnost u javnom, društvenom i znanstvenom životu svoje sredine. Osim toga, u skladu s mogućnostima, djelatnicima i suradnicima Instituta se preporučuje i sudjelovanje u znanstveno-istraživačkim projektima vezanim uz povijest, život i djelovanje Crkve, uz aktualna vrijednosna i duhovna strujanja, uz stanje religioznog života i praktičnog življenja kršćanske

vjere i duhovnosti u našim krajevima te traženje novih pastoralnih modela djelovanja i crkvene prakse prilagođene vjerskoj i religioznoj stvarnosti naše sredine;

7. izdavanjem knjiga i brošura evangelizacijskog sadržaja poticati iskrene bogotražitelje te crkveno i vjerski rubne kršćane na dublje upoznavanje sadržaja kršćanske vjere, na iskustvo osobnog i zajedničkog susreta s Bogom u krilu Crkve, na sakramentalni život te na aktivnije i suodgovorno uključivanje u život svoje župne zajednice.

Spomendan svetoga Ivana Pavla II., pape, zaštitnika Instituta, koji se slavi 22. listopada, neka se svake godine svečanije obilježi kao Dan Instituta. Institut može tom prigodom javnosti bolje predstaviti svoje djelovanje. Istodobno se mogu dodijeliti i priznanja ili nagrade osobama koje su svojim doprinosom zaslužne za rad Instituta i za ostvarenje evangelizacijskog poslanja Crkve u Osijeku i u široj društvenoj sredini ili su svojim svjedočkim životom i doprinosom zaslužne za promicanje kršćanskih vrijednosti u društvu. Osim toga, 2. travnja može se prikladno obilježiti i obljetnica rođenja za nebo sv. Ivana Pavla II., pape.

Po zagovoru Blažene Djevice Marije i svetoga Ivana Pavla II., neka Gospodin blagoslovi Institut za novu evangelizaciju na dobro čitave naše Đakovačko-osječke nadbiskupije, a osobito grada Osijeka i njegove okolice.

Robert Jugović,
kancelar

✙ Đuro Hranić,
nadbiskup metropolit